

Λόγος στην Ανάληψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (Άγιος Διάδοχος Φωτικής)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 25, 2017

Α'. Ελάτε τώρα οι ιερείς των Ιουδαίων, γιατί είναι ώρα για νικητήριους λόγους. Έλα εδώ εσύ που συγκεντρώνεις τα πλήθη και είσαι και κήρυκας του Χριστού και λέγε και ζωγράφιζε έντονα με την αλήθεια σου πώς οι πρώτοι έδωσαν το αργύριο της κακοβουλίας τους (Ματθ. κη' 12) στους στρατιώτες, νομίζοντας πως με το ψέμα θα καλύψουν την μη ορατή αλήθεια. Λέγε ακόμη και το πώς τώρα οι λειτουργοί του Χριστού παραδεχόμαστε τον Κύριο, που αναστήθηκε την τρίτη ημέρα από τους νεκρούς και ανέβηκε στους ουρανούς, και τον αποκαλούμε αδιάκοπα με καύχηση Σωτήρα. Αυτόν, που Τον δέχτηκαν οι ουρανοί, καθώς παρουσιάστηκε σ' αυτούς με θείο θάυμα, και που η γη, που βαστάζεται από τη θέλησή Του, δεν μπορούσε να Τον βαστάξει. Αυτόν που

Τον παρέλαβε φωτεινή νεφέλη εκπληρώνοντας φανερά το περιεχόμενο της προφητείας, και οι Άγγελοι τον συνόδευσαν με ύμνους μέχρι τους πατρικούς θρόνους, κρίζοντας ακατάπαυστα: «*Ο Κύριος των δυνάμεων, Αυτός είναι ο ένδοξος Βασιλιάς*» (Ψαλμ. κγ' 10). Αυτόν, που ο Ψαλμωδός προβλέποντας την άνοδό Του από τη γη στον ουρανό, φωτιζόμενος από το Άγιο Πνεύμα, έψαλλε: «*Ανέβηκε ο Θεός μέσα σε αλαλαγμούς, ανέβηκε ο Κύριος με ήχους σάλπιγγας*» (Ψαλμ. μστ' 6). Γιατί αυτός ο θεόπνευστος προέβλεπε και την ωδή των αγίων Ευαγγελίων (Λουκ. β' 14).

Β'. Αυτοί όμως που καυχώνται πως έχουν πρόγονο τον πιστότατο Αβραάμ -οι Ιουδαίοι- (Ιω. η' 33) δεν παραδέχονται ότι ο Σωτήρας όλων μας αναστήθηκε από τους νεκρούς, νομίζοντας οι ταλαίπωροι ότι με ψεύτικη φήμη μολύνουν καθημερινά την ωραιότητα της τόσο μεγάλης αλήθειας («*διότι ο λόγος αυτός έχει διαδοθεί μέχρι σήμερα μεταξύ των Ιουδαίων*» - Ματθ. κη' 15). Αυτήν την αλήθεια οι μεν δαίμονες την αναγνώρισαν, οι Ιουδαίοι όμως, που ομολόγησαν ότι υποδέχτηκαν τις εντολές του Θεού, δεν έχουν την πρόθεση να την τιμήσουν ούτε με λόγια, ενώ ο Προφήτης λέει αυτά: «*Κύριε, Εσύ που είσαι ο Κύριός μας, πόσο θαυμαστό είναι το όνομά Σου σε όλη τη γη. Γιατί η μεγαλοπρέπειά Σου έχει ανυψωθεί πιο επάνω από τους ουρανούς*» (Ψαλμ. η' 2). Και πάλι λέει: «*Υψώσου, Θεέ, επάνω από τους ουρανούς, κι η δόξα Σου ας καλύψει όλη τη γη*» (Ψαλμ. νστ' 5). Αυτά βέβαια δεν θα μπορέσουν με κανέναν τρόπο να τα διαστρέψουν οι σοφιστές της αλήθειας, μ' όποιον τρόπο κι αν φιλοσοφήσουν το ψέμα του πατέρα τους -διαβόλου- (Ιω. η' 44). Γιατί ο Κύριος, που ανέβηκε και υψώθηκε επάνω από τους ουρανούς, ανέβηκε στους ουρανούς οπωσδήποτε, αφού πρώτα κατέβηκε στη γη. Γι' αυτό σε άλλο σημείο ανήγγειλε από πριν ο Προφήτης λέγοντας: «*Κύριε, γείρε τους ουρανούς και κατέβα. Άγγιξε τα βουνά και θα βγάλουν καπνό, άναψε την αστραπή και θα τους σκορπίσεις*» (Ψαλμ. ρμγ' 5).

Και αυτό το έλεγε, προλέγοντας την καλή είδηση, σ' αυτούς που ακόμη κάθονταν κάτω από τη σκιά του θανάτου, για τη συντριβή των δυνάμεων του άδη, η οποία, όπως μας διαβεβαιώνουν πολλές μαρτυρίες, πραγματοποιήθηκε από την ταφή και την Ανάσταση του Κυρίου. Γι' αυτό ακριβώς και σε άλλο πάλι κεφάλαιο έχουμε τον ψαλμωδό να λέει: «*Αφού ανέβηκε υψηλά, πήρε τους αιχμαλώτους σε αιχμαλωσία, έδωσε δώρα στους ανθρώπους*» (Ψαλμ, ξζ' 19). Διότι, ο μονογενής Υιός του Θεού, αφού με την Ανάστασή Του πήρε την ανθρωπότητα από την αιχμαλωσία της στον θάνατο και ανέβηκε επάνω στους ουραμούς, ετοίμασε -ως δώρα- όπλα, γι' αυτούς που θέλουν δικαιοσύνη (γιατί είναι βασιλιάς της δόξας), ασφαρίζοντας με λογικούς θώρακες αυτούς που στρατολογούνται καθημερινά από Αυτόν με τη σφραγίδα της δικαιοσύνης. Διότι Αυτός έπρεπε να συνθέσει, από το στόμα των νηπίων και όσων μικρών θηλάζουν δοξολογία (Ψαλμ, η' 3), για να αποδοκιμάσει τελείως εκείνους που από υπερηφάνεια νομίζουν ότι είναι τέλειοι. Διότι πραγματικά η ταπείνωση είναι σφραγίδα ευσεβείας. Γι' αυτό και όσοι δεν πείθονται από την προφητεία που λέει πως διά της Αναστάσεως του Χριστού θα κατασκηνώσουν στο φως των ζώντων, θα μαζέψουν τους καρπούς της ανοησίας τους.

Γ'. Εμείς, όμως, αδελφοί, ας μιλήσουμε καλά και πάλι τα λόγια του Ψαλμωδού, για να δούμε με τα πνευματικά μάτια τον Κύριο, που ανέβηκε στους ουραμούς επάνω σε νεφέλη. Ο λόγος με προτρέπει να αποσιωπήσω προσωρινά τη μαρτυρία των Αποστόλων, για να μη θεωρηθεί από τους άφρονες ότι υποστηρίζω τον εαυτό μου, ενώ κάθε λόγος των Αποστόλων επιβεβαιώνεται από την προφητική αλήθεια (Β' Πέτρ. α' 19), γιατί αναγνωρίζεται ότι **οι λόγοι τους είναι γεννήματα των προφητικών λόγων**. Πράγματι, όσα υπαινίχθηκαν οι Προφήτες από πρόγνωση για την ενανθρώπιση του Κυρίου, αυτά τα κήρυξαν οι Απόστολοι από επίγνωση με την έμπνευση του Ιδίου Αγίου Πνεύματος. Διότι λέει «*καθώς πλησιάζουν τα έτη θα αναγνωρισθείς, καθώς φτάνει ο καιρός θα αναδειχθείς*» (Αββ. γ' 2). Ας πούμε, λοιπόν, πάλι: «*Κύριε, Εσύ που είσαι ο Κύριός μας, πόσο θαυμαστό είναι το ονομά Σου σε όλη τη γη. Γιατί η μεγαλοπρέπειά Σου έχει ανυψωθεί πιο επάνω από τους ουραμούς*» (Ψαλμ. η' 2), για να γνωρίσουμε με σαφήνεια ότι η ενανθρώπιση του Κυρίου και **η επάνοδός Του από τη γη στον ουρανό, της οποίας σήμερα γιορτάζουμε τη μνήμη**, γέμισε τον κόσμο με τη γνώση του Θεού. Γιατί, όσον καιρό ο Χριστός ήταν επάνω στη γη, οι πολλοί είχαν μικρή ιδέα για το μεγαλείο της δόξας Του. Επειδή όμως ανέβηκε φανερά στους ουραμούς, και εκπλήρωσε όπως έπρεπε όλη τη βούληση του Πατέρα, όλη η κτίση γέμισε θαύμα και γνώση, βλέποντας τον Κύριο των όλων να ανεβαίνει, δηλαδή να αναλαμβάνεται. Γιατί σύμφωνα με την προφητεία σηκώθηκε, δηλαδή υψώθηκε πιο επάνω από όλους τους ουραμούς ως άνθρωπος, και ανέβηκε ως Θεός. Γιατί λέει, «*Ανέβηκε ο Θεός μέσα σε αλαλαγμούς, ανέβηκε ο Κύριος με ήχους σάλπιγγας*» (Ψαλμ. μστ' 6).

Δ'. Ο Προφήτης ασφαλώς δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει αυτά τα λόγια, εάν δεν είχε προβλέψει την κάθοδό Του, χωρίς να πλανηθεί, με τα μάτια της προγνώσεως.

Διότι, πώς θα ήταν επόμενο να πει, «*Θεέ, υψώσου επάνω από τους ουρανούς, και η δόξα Σου ας καλύψει όλη τη γη*» (Ψαλμ. νστ' 5), ή επίσης «*ανέβηκε ο Θεός μέσα σε αλαλαγμούς*» (Ψαλμ. μστ' 6), εάν ο θεολόγος -Δαβίδ- δεν είχε θεωρήσει με την πρόγνωση του Πνεύματος και την κατάβαση και την ανάβασή Του; Γι' αυτό, όπως είπα πριν, αλλού λέει ότι **υψώθηκε** και αλλού ότι **ανέβηκε**, για να πιστέψουμε ότι ο Ίδιος είναι Θεός και άνθρωπος σε μια υπόσταση. **Για μεν τη θεότητα λέει ότι ανέβηκε, για το σώμα όμως λέει πως υψώθηκε, δηλαδή αναλήφθηκε**. Λοιπόν, από όλα αυτά πρέπει να εννοήσουμε ότι ο Ίδιος που κατέβηκε είναι και που ανέβηκε επάνω από όλους τους ουρανούς, για να γεμίσει τα πάντα με την αγαθοσύνη Του και για να υψώσει τελείως τους Αποστόλους Του αφού πρώτα τους ελευθερώσει από τα πάθη της αμαρτίας με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος. Γιατί τι λέει; «*Θεέ, υψώσου επάνω από τους ουρανούς, και η δόξα Σου ας καλύψει όλη τη γη, για να λυτρωθούν οι αγαπητοί Σου*» (Ψαλμ. νστ 6, νθ' 7). Διότι αγαπητοί του Κυρίου στ' αλήθεια είναι κατά πρώτο λόγο εκείνοι που συμερίστηκαν καθ' όλα το Πάθος Του και έγιναν αυτόπτες και κήρυκες της μεγαλειότητάς Του.

Ε'. Ωστε, λοιπόν, οι Προφήτες κήρυτταν ένα και τον Ίδιο Κύριο, αλλά δεν συνέχεαν σε μια φύση το σχήμα της σαρκώσεώς Του, όπως τώρα μερικοί -μονοφυσίτες- εισηγούνται. Αυτοί χρησιμοποιούσαν βέβαια τους όρους που αναφέρονται στη θεότητά Του όπως αρμόζει σε Θεό, ενώ ίσους όρους αναφέρονται στο σώμα όπως αρμόζει σε ανθρώπους, για να διδάξουν με σαφήνεια ότι ο Κύριος που ανέβηκε, δηλαδή που υψώθηκε επάνω από τους ουρανούς, ό,τι είναι από τον Πατέρα υπάρχει, ό,τι δε έγινε από την Παρθένο, μένει άνθρωπος, ένας στο πρόσωπο και ένας στην υπόσταση. Γιατί ο ασώματος Υιός του Θεού αφού μορφοποίησε τον εαυτό Του όταν προσέλαβε σάρκα, ανέβηκε γι' αυτό φανερά, εκεί από όπου κατέβηκε αφανώς και σαρκώθηκε. Γι' αυτό αναλήφθηκε με δόξα και Τον πίστεψαν εξ αιτίας της δυνάμεώς Του και Τον προσμένουν πάλι με φόβο να πάρει στην κάθοδό Του ως προφητική υπηρέτρια τη νεφέλη (Λουκ. κα' 27). Γιατί και τότε, προείπαν οι Προφήτες, ότι θα Τον υπηρετήσει νεφέλη, για να φανεί πάλι να βαστάξει τον Κύριο που έχει σώμα μια υλική και ελαφρή ουσία. Διότι βέβαια, όπως είπα, ο Κύριος βαστάζει τα σύμπαντα με τη βούλησή Του ως Θεός, από τη νεφέλη όμως θα βασταχθεί επίσης ως άνθρωπος, ώστε ο Κύριος που αγαπά τις ψυχές μας να μη αρνηθεί ούτε και τότε τους νόμους της φύσεως την οποία προσέλαβε.

ΣΤ'. Γι' αυτό ακριβώς και ο θεσπέσιος Παύλος (Α' Θεσ. δ' 17) μας δίδαξε επιπλέον ότι και οι άγιοι θα αρπαχθούν μέσα σε νεφέλες, όταν θα έρχεται ο Κύριος που περιμένουμε επάνω σε νεφέλη. Διότι, ό,τι αρμόζει στον Θεό που σαρκώθηκε εξ αιτίας του σώματός Του, αυτό θα συμβεί και σ' εκείνους που εξ αιτίας της πλούσιας Χάρης Του θα θεωθούν, αφού ο Θεός φιλοτιμήθηκε να κάνει θεούς τους ανθρώπους. Λοιπόν, κανένας, αδελφοί, να μη υποθέτει ότι η πυκνότητα της φύσεως του ανθρώπου, την οποία προσέλαβε κατ' ουσία ο άγιος Λόγος του Θεού, όπως αναγνωρίζεται, έχει αλλοιωθεί από τη λάμψη της θείας και ένδοξης ουσίας Του, σύμφωνα με την αλήθεια

για τις δύο φύσεις που υπάρχουν σ' Αυτόν αχώριστα. Διότι ο ένδοξος Υιός του Θεού δεν σαρκώθηκε για να πλανήσει το πλάσμα Του, αλλά για να αφανίσει τελείως με την κοινωνία μαζί του την έξη που μέσα στον άνθρωπο έσπειρε το φίδι (δηλαδή ο διάβολος). **Ωστε η σάρκωση του Λόγου άλλαξε την έξη και όχι τη φύση**, ώστε να ξεντυθούμε τη μνήμη του κακού και να ντυθούμε την αγάπη του Θεού, **όχι με το να αλλάξουμε σε κάτι που δεν ήμασταν, αλλά να ανανεωθούμε με δόξα σε κάτι που ήμασταν**, με την αλλαγή.

Σ' Αυτόν, λοιπόν, ανήκει η δοξολογία και το κράτος, σ' Αυτόν που κατέβηκε από τους ουρανούς χωρίς να φαίνεται και ανέβηκε φανερά στους ουρανούς, σ' Αυτόν που υπάρχει πριν από όλους τους αιώνες και τώρα και πάντοτε και στους ατέλειωτους αιώνες. Αμήν.

(P.G. 65,1141-1148)

(Απόσπασμα από το βιβλίο "Από την Ανάσταση του Χριστού στην Πεντηκοστή", Μετάφραση: Γεώργιος Β. Μαυρομάτης, Εκδόσεις "Αρμός")